

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 2ας Δεκεμβρίου 2021 *

«Αίτηση αναιρέσεως – Ντάμπινγκ – Εισαγωγές ηλιακών υαλοπινάκων καταγωγής Κίνας – Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 – Άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχεία β' και γ' – Καθεστώς επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς – Απόρριψη του αιτήματος υπαγωγής στο καθεστώς αυτό – Έννοια της “μείζονος στρεβλώσεως, προερχόμενης από το παλαιό σύστημα που δεν ακολουθούσε την οικονομία της αγοράς”, κατά το άρθρο 2 παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση – Φορολογικά πλεονεκτήματα»

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-884/19 P και C-888/19 P,

με αντικείμενο δύο αιτήσεις αναιρέσεως βάσει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκαν, αντιστοίχως, στις 3 και 4 Δεκεμβρίου 2019,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη αρχικώς από τους L. Flynn και T. Maxian Rusche και την A. Demeneix, και στη συνέχεια από τους L. Flynn και T. Maxian Rusche,

αναιρεσείουσα,

όπου οι έτεροι διάδικοι είναι οι:

Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, με έδρα το Anhui (Κίνα), εκπροσωπούμενη από τους Y. Melin και B. Vigneron, avocats,

προσφεύγουσα πρωτοδίκως,

GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH, με έδρα το Tschernitz (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον R. MacLean, solicitor,

παρεμβαίνουσα πρωτοδίκως (C-884/19 P),

και

GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH, με έδρα το Tschernitz (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον R. MacLean, solicitor,

αναιρεσείουσα,

όπου οι έτεροι διάδικοι είναι οι:

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, με έδρα το Anhui (Κίνα), εκπροσωπούμενη από τους
Υ. Melin και Β. Vigneron, avocats,

προσφεύγουσα πρωτοδίκως,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη αρχικώς από τους L. Flynn και T. Maxian Rusche και
την A. Demeneix, και στη συνέχεια από τους L. Flynn και T. Maxian Rusche,

καθής πρωτοδίκως (C-888/19 P),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Κ. Jürimäe (εισηγήτρια), πρόεδρο του τρίτου τμήματος, προεδρεύουσα του
τετάρτου τμήματος, S. Rodin και N. Rizzarra, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: G. Pitruzzella

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της
8ης Ιουλίου 2021,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με τις αντίστοιχες αιτήσεις τους αναίρέσεως, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η GMB Glasmanufaktur
Brandenburg GmbH (στο εξής: GMB) ζητούν την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού
Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 24ης Σεπτεμβρίου 2019, Xinyi PV Products (Anhui)
Holdings κατά Επιτροπής (T-586/14 RENV, στο εξής: ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση,
EU:T:2019:668), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε τον εκτελεστικό κανονισμό
(ΕΕ) 470/2014 της Επιτροπής, της 13ης Μαΐου 2014, για την επιβολή οριστικού δασμού
αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις
εισαγωγές ηλιακών υαλοπινάκων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2014, L 142,
σ. 1, στο εξής: επίμαχος κανονισμός).

Το νομικό πλαίσιο

Η συμφωνία αντιντάμπινγκ

- 2 Με την απόφαση 94/800/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με την εξ
ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σύναψη των συμφωνιών που απέρρευσαν από τις
πολυμερείς διαπραγματεύσεις του Γύρου της Ουρουγουάης (1986-1994) καθόσον αφορά τα
θέματα που εμπίπτουν στις αρμοδιότητές της (ΕΕ 1994, L 336, σ. 1), το Συμβούλιο της
Ευρωπαϊκής Ένωσης ενέκρινε τη συμφωνία για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού
Εμπορίου (ΠΟΕ), η οποία υπογράφηκε στο Μαρακές στις 15 Απριλίου 1994, καθώς και τις

συμφωνίες οι οποίες περιλαμβάνονται στα παραρτήματα 1, 2 και 3 της συμφωνίας αυτής και μεταξύ των οποίων καταλέγεται η συμφωνία για την εφαρμογή του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 (ΕΕ 1994, L 336, σ. 103, στο εξής: συμφωνία αντιντάμπινγκ).

- 3 Το άρθρο 2 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ θέτει τους κανόνες που διέπουν τον «[κ]αθορισμό του ντάμπινγκ».

Το δίκαιο της Ένωσης

- 4 Κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της υπό κρίση διαφοράς, οι διατάξεις περί λήψεως μέτρων αντιντάμπινγκ από την Ευρωπαϊκή Ένωση περιλαμβάνονταν στον κανονισμό (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2009, L 343, σ. 51, και διορθωτικό ΕΕ 2010, L 7, σ. 22, στο εξής: βασικός κανονισμός).

- 5 Κατά την αιτιολογική σκέψη 6 του βασικού κανονισμού:

«Όταν ο καθορισμός της κανονικής αξίας αφορά χώρες χωρίς οικονομία αγοράς, φαίνεται ορθότερο να καθιερωθούν κανόνες για την επιλογή της κατάλληλης τρίτης χώρας με οικονομία αγοράς που πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για τον σκοπό αυτό, όταν όμως δεν είναι δυνατή η εξεύρεση κατάλληλης τρίτης χώρας, να προβλέπεται ότι η κανονική αξία είναι δυνατό να καθορίζεται με οποιονδήποτε άλλο εύλογο τρόπο.»

- 6 Το άρθρο 2, παράγραφοι 1 έως 6, του κανονισμού αυτού ορίζει τους κανόνες που διέπουν τον καθορισμό της κανονικής αξίας.

- 7 Το άρθρο 2, παράγραφος 7, του εν λόγω κανονισμού ορίζει τα εξής:

«α) Στην περίπτωση εισαγωγών από χώρες χωρίς οικονομία αγοράς [(σ)υμπεριλαμβάνονται η Αλβανία, η Αρμενία, το Αζερμπαϊτζάν, η Λευκορωσία, η Γεωργία, η Βόρεια Κορέα, η Κιργιζία, η Μολδαβία, η Μογγολία, το Τατζικιστάν, το Τουρκμενιστάν και το Ουζμπεκιστάν)], η κανονική αξία καθορίζεται με βάση την τιμή ή την κατασκευασμένη αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς, ή την τιμή από αυτή την τρίτη χώρα προς άλλες χώρες, συμπεριλαμβανομένης της Κοινότητας, ή, όταν αυτό δεν είναι δυνατόν, πάνω σε κάθε άλλη λογική βάση, συμπεριλαμβανομένης της τιμής που έχει πράγματι πληρωθεί ή πρέπει να πληρωθεί στην Κοινότητα για το ομοειδές προϊόν, δεόντως προσαρμοσμένης αν χρειάζεται ώστε να συμπεριλαμβάνει ένα εύλογο περιθώριο κέρδους.

[...]

- β) Στις έρευνες αντιντάμπινγκ για εισαγωγές από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, το Βιετνάμ και το Καζακστάν καθώς και από οποιαδήποτε χώρα χωρίς οικονομία της αγοράς που είναι μέλος του ΠΟΕ κατά την ημερομηνία έναρξης της έρευνας, η κανονική αξία καθορίζεται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 6, εάν αποδεικνύεται, με βάση δεόντως αιτιολογημένους ισχυρισμούς που θα υποβάλουν ένας ή περισσότεροι παραγωγοί που υπόκεινται στην έρευνα και με βάση τα κριτήρια και τις διαδικασίες που περιλαμβάνονται στο στοιχείο γ', ότι υπόκεινται σε συνθήκες οικονομίας της αγοράς όσον αφορά την κατασκευή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος. Άλλως εφαρμόζονται οι κανόνες που καθορίζονται στο στοιχείο α'.

- γ) Ένας ισχυρισμός κατά το στοιχείο β' γίνεται γραπτώς και πρέπει να δίδει επαρκείς αποδείξεις ότι ο παραγωγός λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς, ήτοι:
- οι επιχειρηματικές αποφάσεις για τιμές, κόστος και εισροές, π.χ. πρώτες ύλες, τεχνολογία, εργατικό δυναμικό, εκροές, πωλήσεις και επενδύσεις, λαμβάνονται βάσει στοιχείων από την αγορά, όσον αφορά την προσφορά και τη ζήτηση, χωρίς σημαντική κρατική παρέμβαση, ενώ το κόστος των σημαντικότερων εισροών πρέπει να εκφράζει σε μεγάλο βαθμό τις τιμές στην αγορά,
 - οι επιχειρήσεις πρέπει να τηρούν σαφή λογιστική καταγραφή, υποκειμένη σε ανεξάρτητο έλεγχο, βάσει των διεθνών λογιστικών προτύπων, η οποία και πρέπει να ακολουθείται συνεπώς,
 - το κόστος παραγωγής και η οικονομική κατάσταση των επιχειρήσεων δεν πρέπει να υπόκειται σε μείζονες στρεβλώσεις, προερχόμενες από το παλαιό σύστημα που δεν ακολουθούσε την οικονομία της αγοράς, ιδίως ως προς την απαξίωση του ενεργητικού, άλλες αποσβέσεις, δοσοληψίες αντιπραγματισμού και πληρωμές με συμψηφισμό,
 - οι οικείες επιχειρήσεις υπόκεινται σε νομοθεσία περί πτωχεύσεως και ιδιοκτησιακού καθεστώτος η οποία εγγυάται ασφάλεια δικαίου και λειτουργική σταθερότητα, και
 - ο καθορισμός των συναλλαγματικών ισοτιμιών γίνεται με τιμές αγοράς.
- [...]»

Ιστορικό της διαφοράς

- 8 Το ιστορικό της διαφοράς, όπως προκύπτει από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, μπορεί να συνοψισθεί ως ακολούθως.
- 9 Η Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (στο εξής: Xinyi PV) είναι εταιρία εγκατεστημένη στην Κίνα, η οποία κατασκευάζει στην εν λόγω χώρα και εξάγει με προορισμό την Ευρωπαϊκή Ένωση ηλιακούς υαλοπίνακες εμπίπτοντες στο πεδίο εφαρμογής του επίμαχου κανονισμού. Μοναδικός μέτοχός της είναι η εταιρία Xinyi Solar (Hong Kong) Ltd, που είναι εγκατεστημένη στο Χονγκ Κονγκ (Κίνα) και εισηγμένη στο χρηματιστήριο του Χονγκ Κονγκ.
- 10 Στο πλαίσιο της διαδικασίας που είχε ως αποτέλεσμα την έκδοση του επίμαχου κανονισμού, η Xinyi PV υπέβαλε, στις 21 Μαΐου 2013, αίτηση υπαγωγής στο καθεστώς επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς (στο εξής: ΚΟΑ), κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχεία β' και γ', του βασικού κανονισμού.
- 11 Αφού έλαβε τις απαντήσεις της Xinyi PV στο ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ και σε αίτηση παροχής συμπληρωματικών πληροφοριών, η Επιτροπή προέβη σε έλεγχο των πληροφοριών που διαβιβάστηκαν στην κινεζική έδρα της εταιρίας αυτής μεταξύ 21ης και 26ης Ιουνίου 2013. Στα τέλη Ιουνίου και τον Ιούλιο του 2013 η πρωτοδίκως προσφεύγουσα, σε συνεννόηση με την Επιτροπή και κατόπιν αιτημάτων αυτής, προσκόμισε συμπληρωματικά στοιχεία.
- 12 Με έγγραφο της 22ας Αυγούστου 2013, η Επιτροπή ενημέρωσε την Xinyi PV ότι δεν μπορούσε να δεχθεί την αίτησή της περί υπαγωγής στο ΚΟΑ για τον λόγο ότι, μολονότι η εταιρία αυτή πληρούσε τις προϋποθέσεις του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτη, δεύτερη, τέταρτη

και πέμπτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού, δεν πληρούσε, αντιθέτως, την προϋπόθεση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του εν λόγω κανονισμού (στο εξής: έγγραφο της 22ας Αυγούστου 2013). Η Επιτροπή κάλεσε την Χινυί PV να υποβάλει τις παρατηρήσεις της.

- 13 Την 1η Σεπτεμβρίου 2013, η Χινυί PV υπέβαλε τις παρατηρήσεις της αμφισβητώντας τις εκτιμήσεις της Επιτροπής.
- 14 Με έγγραφο της 13ης Σεπτεμβρίου 2013, η Επιτροπή γνωστοποίησε στην Χινυί PV την τελική απόφασή της να απορρίψει την αίτησή της υπαγωγής στο ΚΟΑ (στο εξής: έγγραφο της 13ης Σεπτεμβρίου 2013).
- 15 Από τα έγγραφα της 22ας Αυγούστου και της 13ης Σεπτεμβρίου 2013, των οποίων παρατίθενται αποσπάσματα στις σκέψεις 63 έως 65 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, προκύπτει ότι η απόρριψη αυτή στηρίχθηκε στην εκτίμηση ότι η Χινυί PV δεν πληρούσε το κριτήριο υπαγωγής που προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού, κατά το οποίο το κόστος παραγωγής και η οικονομική κατάσταση των επιχειρήσεων δεν πρέπει να υπόκεινται σε μείζονες στρεβλώσεις, προερχόμενες από το παλαιό σύστημα που δεν ακολουθούσε την οικονομία της αγοράς (στο εξής: τρίτο κριτήριο υπαγωγής στο ΚΟΑ). Συγκεκριμένα, κατά την Επιτροπή, η Χινυί PV έτυχε υπαγωγής σε δύο ευνοϊκά φορολογικά καθεστώτα, ήτοι, αφενός, στο πρόγραμμα «2 Free 3 Halve», το οποίο παρείχε σε εταιρίες με αλλοδαπά κεφάλαια τη δυνατότητα πλήρους φορολογικής απαλλαγής (0 %) επί δύο έτη και, κατά τα τρία επόμενα έτη, υπαγωγής σε φορολογικό συντελεστή 12,5 %, αντί του κανονικού φορολογικού συντελεστή 25 %, και, αφετέρου, στο φορολογικό καθεστώς των επιχειρήσεων υψηλής τεχνολογίας, κατ' εφαρμογήν του οποίου η εταιρία υπόκειται σε μειωμένο φορολογικό συντελεστή 15 % αντί του κανονικού συντελεστή ύψους 25 %.
- 16 Στις 26 Νοεμβρίου 2013, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΕ) 1205/2013, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ηλιακών υαλοπινάκων από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας (ΕΕ 2013, L 316, σ. 8, στο εξής: προσωρινός κανονισμός).
- 17 Με τις αιτιολογικές σκέψεις 34 έως 47 του κανονισμού αυτού, η Επιτροπή υπενθύμισε τους λόγους για τους οποίους τέσσερις εταιρίες ή όμιλοι εταιριών που συνεργάστηκαν στην έρευνα, μεταξύ των οποίων και η Χινυί PV, δεν υπήχθησαν στο ΚΟΑ. Ειδικότερα, η αιτιολογική σκέψη 43 είχε ως εξής:

«[...] και οι τέσσερις παραγωγοί-εξαγωγείς, είτε σε ατομική βάση είτε ως ομάδα [όμιλος εταιριών], δεν μπόρεσαν να αποδείξουν ότι δεν ήταν εκτεθειμένοι σε σημαντικές στρεβλώσεις που ήταν απόρροια του καθεστώτος ελεγχόμενης οικονομίας. Ως εκ τούτου, οι εν λόγω εταιρίες ή όμιλοι εταιριών δεν πληρούσαν το κριτήριο 3 για το ΚΟΑ. Ειδικότερα, οι τέσσερις παραγωγοί-εξαγωγείς ή όμιλοι παραγωγών-εξαγωγέων επωφελήθηκαν από ευνοϊκά φορολογικά καθεστώτα.»
- 18 Στις 13 Μαΐου 2014, η Επιτροπή εξέδωσε τον επίμαχο κανονισμό με τον οποίο επέβαλε οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ηλιακών υαλοπινάκων κατασκευής της Χινυί PV.

- 19 Με την αιτιολογική σκέψη 34 του κανονισμού αυτού, η Επιτροπή επιβεβαίωσε τις παρατιθέμενες στις αιτιολογικές σκέψεις 34 έως 47 του προσωρινού κανονισμού διαπιστώσεις, κατά τις οποίες όλες οι αιτήσεις περί υπαγωγής στο ΚΟΑ έπρεπε να απορριφθούν. Ειδικότερα, στην αιτιολογική σκέψη 33 του επίμαχου κανονισμού μνημονεύονταν τα εξής:

«[Η Χινυί PV] ισχυρίστηκε ότι τα οφέλη από τα προτιμησιακά φορολογικά καθεστώτα και τις επιδοτήσεις δεν αντιπροσωπεύουν μεγάλο μέρος του κύκλου εργασιών του. Ως προς αυτό, υπενθυμίζεται ότι το επιχείρημα αυτό, μαζί με άλλα επιχειρήματα, εξετάστηκε ήδη στην επιστολή της Επιτροπής προς τον εξαγωγέα στις 13 Σεπτεμβρίου 2013, στην οποία η Επιτροπή ενημέρωσε το συμβαλλόμενο μέρος όσον αφορά την αναγνώριση ΚΟΑ. Τονίστηκε ότι, ιδίως λόγω της φύσης αυτού του πλεονεκτήματος, το απόλυτο όφελος που έχει προσπορισθεί κατά τη διάρκεια της [περιόδου έρευνας] δεν έχει σημασία για την αξιολόγηση του κατά πόσον η στρέβλωση είναι “σημαντική”. Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός αυτός απορρίπτεται.»

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 20 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 7 Αυγούστου 2014, η Χινυί ζήτησε την ακύρωση του επίμαχου κανονισμού κατά το μέρος που την αφορά. Προς στήριξη της προσφυγής της προέβαλε τέσσερις λόγους ακυρώσεως, εκ των οποίων ο πρώτος, που αποτελούνταν από δύο σκέλη, αφορούσε παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού.
- 21 Με απόφαση της 16ης Μαρτίου 2016, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings κατά Επιτροπής (T-586/14, EU:T:2016:154), το Γενικό Δικαστήριο έκανε δεκτό το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, με το σκεπτικό, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή είχε υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον έκρινε ότι τα φορολογικά πλεονεκτήματα που χορηγήθηκαν από τις κινεζικές αρχές στην Χινυί PV συνιστούσαν στρεβλώσεις «προερχόμενες από το παλαιό σύστημα που δεν ακολουθούσε την οικονομία της αγοράς», Ως εκ τούτου, χωρίς να εξετάσει το δεύτερο σκέλος του λόγου αυτού, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε τον επίμαχο κανονισμό κατά το μέρος που αφορούσε την Χινυί PV.
- 22 Η απόφαση αυτή αναιρέθηκε με την απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Φεβρουαρίου 2018, Επιτροπή κατά Xinyi PV Products (Anhui) Holdings (C-301/16 P, EU:C:2018:132), με το σκεπτικό ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε, σε πλείονες περιπτώσεις, σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία της προϋποθέσεως περί υπάρξεως στρεβλώσεως «προερχόμενης από το παλαιό σύστημα που δεν ακολουθούσε την οικονομία της αγοράς», κατά το άρθρο 2 παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού. Το Δικαστήριο ανέπεμψε την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και επιφυλάχθηκε ως προς τα δικαστικά έξοδα.
- 23 Κατόπιν της αναπομπής της υποθέσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, το Γενικό Δικαστήριο επανέλαβε τη διαδικασία. Η Χινυί PV, η Επιτροπή και η GMB υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους επί των συνεπειών που έπρεπε να συναχθούν από την απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2018, Επιτροπή κατά Xinyi PV Products (Anhui) Holdings (C-301/16 P, EU:C:2018:132), για την επίλυση της διαφοράς και απάντησαν εγγράφως σε ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου. Διεξήχθη νέα επ' ακροατηρίου συζήτηση.
- 24 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως που είχε προβάλει η Χινυί PV με το σκεπτικό ότι η εκ μέρους της Επιτροπής απόρριψη της αιτήσεως υπαγωγής της εταιρίας αυτής στο ΚΟΑ ενείχε πρόδηλη

πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά την ύπαρξη σημαντικής στρεβλώσεως του κόστους παραγωγής και της οικονομικής καταστάσεως της εν λόγω εταιρίας. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε τον επίμαχο κανονισμό, χωρίς να εξετάσει τους τρεις άλλους λόγους ακυρώσεως που είχε προβάλλει η τότε προσφεύγουσα.

Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου και τα αιτήματα των διαδίκων

- 25 Με την αίτησή της αναιρέσεως στην υπόθεση C-884/19 P η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:
- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
 - να απορρίψει τον πρώτο λόγο ακυρώσεως που προβλήθηκε με την πρωτοδίκως ασκηθείσα προσφυγή ως αβάσιμο·
 - να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί του δευτέρου, του τρίτου και του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, και
 - να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας και των συναφών προηγούμενων βαθμών δικαιοδοσίας, δηλαδή των πρωτοβάθμιων διαδικασιών και της προηγούμενης αναιρετικής διαδικασίας.
- 26 Με την αίτηση αναιρέσεως που κατέθεσε στην υπόθεση C-888/19 P, η GMB ζητεί από το Δικαστήριο:
- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
 - να απορρίψει το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως που προβλήθηκε με την πρωτοδίκως ασκηθείσα προσφυγή ως αβάσιμο·
 - να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί των λοιπών λόγων που προβλήθηκαν με την πρωτοδίκως ασκηθείσα προσφυγή, και
 - να καταδικάσει την Χινυί PV στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η συγκεκριμένη αναιρεσείουσα τόσο στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας όσο και στην πρωτοβάθμια διαδικασία και στην προηγούμενη αναιρετική διαδικασία.
- 27 Με το υπόμνημα αντικρούσεως των δύο αιτήσεων αναιρέσεως, η Χινυί PV ζητεί από το Δικαστήριο:
- να απορρίψει τις δύο αιτήσεις αναιρέσεως και
 - να καταδικάσει την Επιτροπή και την GMB στα δικαστικά έξοδα.
- 28 Με απόφαση του Προέδρου του Δικαστηρίου της 11ης Μαρτίου 2020, αποφασίσθηκε η συνεκδίκαση των υποθέσεων C-884/19 P και C-888/19 P προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

- 29 Προς στήριξη των αντίστοιχων αιτήσεων τους αναιρέσεως, η Επιτροπή και η GMB προβάλλουν, η καθεμιά, τρεις λόγους αναιρέσεως, που συμπίπτουν κατ' ουσίαν. Οι λόγοι αυτοί αφορούν, πρώτον, περιπτώσεις πλάνης περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού και όσον αφορά την κατανομή του βάρους αποδείξεως, δεύτερον, περιπτώσεις πλάνης περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή της διατάξεως αυτής και, τρίτον, δικονομικές πλημμέλειες.
- 30 Πρέπει να εξετασθούν κατ' αρχάς οι πρώτοι λόγοι που προβάλλονται προς στήριξη των υπό κρίση αιτήσεων αναιρέσεως.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 31 Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως στην υπόθεση C-884/19 P και με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως στην υπόθεση C-888/19 P, η Επιτροπή και η GMB, αντιστοίχως, υποστηρίζουν κατ' ουσίαν ότι, στις σκέψεις 55 έως 61, 67 και 68 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού, καθώς και, κατά την Επιτροπή, του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο β', του συγκεκριμένου κανονισμού. Με το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως στην υπόθεση C-888/19 P, η GMB προσάπτει, επιπλέον, στο Γενικό Δικαστήριο ότι, στις σκέψεις 68, 69 και 72 της αποφάσεως αυτής, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την κατανομή του βάρους αποδείξεως για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του εν λόγω κανονισμού.
- 32 Κατ' αρχάς, η Επιτροπή, με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, και η GMB, με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, υποστηρίζουν ότι κακώς το Γενικό Δικαστήριο έλαβε υπόψη, για τις ανάγκες της ερμηνείας του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού, στοιχεία που απαριθμούνται για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας στο άρθρο 2, παράγραφοι 1 έως 6, του εν λόγω κανονισμού, και συνέδεσε τη μείζονα στρέβλωση της οικονομικής καταστάσεως της επιχειρήσεως με παράγοντες σχετικούς με την κατασκευή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος.
- 33 Κατά πρώτον, η Επιτροπή και, κατ' ουσίαν, η GMB παρατηρούν ότι το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως αντέστρεψε τη λογική σειρά των σταδίων καθορισμού της κανονικής αξίας στο πλαίσιο έρευνας που αφορά την Κίνα. Αντιθέτως προς την προσέγγιση που προέκρινε το Γενικό Δικαστήριο, το άρθρο 2, παράγραφοι 1 έως 6, του βασικού κανονισμού δεν ασκεί επιρροή στην ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχεία β' και γ', τρίτη περίπτωση, του κανονισμού αυτού. Συγκεκριμένα, κατά τις αναιρεσείδουσες, η εφαρμογή του, στο πλαίσιο έρευνας που αφορά την Κίνα, αποτελεί συνέπεια του ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού, το οποίο συνδυάζει μακροοικονομικούς και μικροοικονομικούς δείκτες. Μεταξύ αυτών, μόνον το κριτήριο του πρώτου μέρους του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, του ίδιου κανονισμού απαιτεί συγκεκριμένη επίπτωση στις τιμές και στο κόστος.
- 34 Επιπροσθέτως, όπως υποστηρίζουν οι αναιρεσείδουσες, το Δικαστήριο έχει κρίνει, με την απόφαση της 16ης Ιουλίου 2015, Επιτροπή κατά Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494, σκέψεις 47 έως 50 και 53), ότι το άρθρο 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού αντικατοπτρίζει προσέγγιση που προσιδιάζει στην έννομη τάξη της Ένωσης. Επομένως, δεν μπορεί να αποδειχθεί καμία

αντιστοιχία μεταξύ της διατάξεως αυτής και του άρθρου 2 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ, η οποία μεταφέρθηκε στην έννομη τάξη της Ένωσης με το άρθρο 2, παράγραφοι 1 έως 6, του βασικού κανονισμού.

- 35 Κατά δεύτερον, η Επιτροπή και η GMB φρονούν ότι, στις σκέψεις 58 και 59 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως δικαιολόγησε την ερμηνεία του βάσει του καταλόγου ο οποίος παρατίθεται στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού και ο οποίος αφορά τις στρεβλώσεις «ιδίως ως προς την απαξίωση του ενεργητικού, άλλες αποσβέσεις, δοσοληψίες αντιπραγματισμού και πληρωμές με συμψηφισμό».
- 36 Οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι, συγκεκριμένα, όπως επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 59 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ο κατάλογος αυτός είναι αμιγώς ενδεικτικός.
- 37 Εν πάση περιπτώσει, κατά την Επιτροπή, μεταξύ των στοιχείων που περιλαμβάνονται στον εν λόγω κατάλογο, μόνον ο αντιπραγματισμός μνημονεύεται στο άρθρο 2, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, χωρίς εξάλλου να καταλέγεται μεταξύ των στοιχείων τα οποία χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας σύμφωνα με τη μέθοδο που καθορίζεται στο άρθρο 2, παράγραφοι 1 έως 6, του συγκεκριμένου κανονισμού.
- 38 Με το υπόμνημά της επί της αιτήσεως αναιρέσεως στην υπόθεση C-884/19 P, η GMB προσθέτει ότι τα απαριθμούμενα στον ενδεικτικό κατάλογο στοιχεία προσδιορίζουν παράγοντες που έχουν άμεση επίπτωση στην οικονομική κατάσταση επιχειρήσεως και όχι στο κόστος παραγωγής, οπότε τα στοιχεία αυτά δεν μπορούσαν να δικαιολογήσουν τη σύνδεση με το άρθρο 2, παράγραφοι 1 έως 6, του βασικού κανονισμού. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να αιτιολογήσει επαρκώς το συσχετισμό της διατάξεως αυτής με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του εν λόγω κανονισμού.
- 39 Κατά τρίτον, η Επιτροπή και η GMB υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στις σκέψεις 59 έως 61 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον εφάρμοσε, κατ' αναλογία, την απόφαση της 19ης Ιουλίου 2012, Συμβούλιο κατά Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group (C-337/09 P, EU:C:2012:471, σκέψεις 79 έως 82). Κατά τις αναιρεσείουσες, στην απόφαση εκείνη, το Δικαστήριο περιορίσθηκε στην ερμηνεία του πρώτου μέρους του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού. Το γράμμα, ο σκοπός και το αντικείμενο της διατάξεως αυτής, όμως, διαφέρουν από εκείνα του άρθρου 2 παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του κανονισμού αυτού.
- 40 Κατά τέταρτον, η Επιτροπή και η GMB επισημαίνουν, κατ' ουσίαν, ότι η ερμηνεία την οποία προέκρινε το Γενικό Δικαστήριο καθιστά εν μέρει άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού. Συγκεκριμένα, ο νομοθέτης της Ένωσης επέλεξε, στη διάταξη αυτή, δύο διακριτά κριτήρια, ήτοι, αφενός, την ύπαρξη μείζονος στρεβλώσεως του κόστους παραγωγής εταιρίας που ζητεί να υπαχθεί στο ΚΟΑ και, αφετέρου, την ύπαρξη μείζονος στρεβλώσεως της οικονομικής της καταστάσεως. Η ερμηνεία, όμως, την οποία προέκρινε το Γενικό Δικαστήριο συνεπάγεται, κατά τις αναιρεσείουσες, ότι η ύπαρξη μείζονος στρεβλώσεως της οικονομικής καταστάσεως εξαρτάται από την απόδειξη ότι η στρέβλωση αυτή συνεπάγεται και μείζονα στρέβλωση του κόστους παραγωγής.

- 41 Η Επιτροπή υπογραμμίζει, στο πλαίσιο αυτό, ότι το κριτήριο που αφορά την οικονομική κατάσταση είναι ευρύ και καλύπτει μια συνολική εκτίμηση η οποία δεν συνδέεται κατ' ανάγκη στενά με το κόστος παραγωγής ή με τις τιμές. Επομένως, κατά την Επιτροπή, ο νομοθέτης της Ένωσης υπέθεσε ότι, εάν η οικονομική κατάσταση υπόκειται σε μείζονα στρέβλωση, τότε η επιχείρηση δεν λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς και, ως εκ τούτου, το κόστος ή οι τιμές της μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο συνολικής στρεβλώσεως. Τούτο συμβαίνει σε περίπτωση κατά την οποία η επιχείρηση απαλλάσσεται του φόρου.
- 42 Κατά πέμπτον, η Επιτροπή φρονεί ότι το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τέταρτη και πέμπτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού ενισχύει την εκ μέρους της ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του κανονισμού αυτού. Αφενός, τα κριτήρια της τέταρτης και της πέμπτης περιπτώσεως έχουν αφηρημένο χαρακτήρα και δεν απαιτούν καμία εκτίμηση περί της πραγματικής επιπτώσεως στη δυνατότητα υπολογισμού της κανονικής αξίας βάσει των παραγράφων 1 έως 6 του συγκεκριμένου άρθρου. Αφετέρου, η συνεκτίμηση του δείκτη «φορολογική απαλλαγή/κύκλος εργασιών» θα είχε ως αποτέλεσμα αδικαιολόγητες διακρίσεις μεταξύ εκείνων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ίδιου φορολογικού μέτρου.
- 43 Και η GMB αντλεί επιχείρημα από τη δομή του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού για να επισημάνει ότι οι πέντε περιπτώσεις της διατάξεως αυτής προβλέπουν ειδικά κριτήρια. Εξ αυτού συνάγεται ότι η οικονομική κατάσταση συνιστά παράγοντα συνδεδεμένο με την κατασκευή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος.
- 44 Εν συνεχεία, με το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως στην υπόθεση C-888/19 P, η GMB υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στις σκέψεις 68, 69 και 72 της εν λόγω αποφάσεως, καθόσον έκρινε ότι η Επιτροπή όφειλε να παραθέσει περισσότερες διευκρινίσεις στην απόφασή της περί απορρίψεως του αιτήματος υπαγωγής της Χινγι PV στο ευνοϊκό για αυτήν ΚΟΑ εξετάζοντας τις συγκεκριμένες επιπτώσεις των στρεβλώσεων της οικονομικής καταστάσεως της εν λόγω επιχείρησης. Η GMB υποστηρίζει ότι, κατ' αυτόν τον τρόπο, το Γενικό Δικαστήριο μετακύλισε πεπλανημένα στην Επιτροπή το βάρος αποδείξεως περί της συνδρομής των προϋποθέσεων υπαγωγής στο ΚΟΑ, ενώ το βάρος αυτό φέρει, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, ο διάδικος που ζητεί την υπαγωγή στο εν λόγω καθεστώς. Κατά την GMB, αντιθέτως προς ό,τι υπονοείται στις σκέψεις 72 και 73 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η Χινγι PV όφειλε να αποδείξει ότι τα επίμαχα προτιμησιακά φορολογικά καθεστώτα δεν συνεπάγονταν μείζονα στρέβλωση της οικονομικής καταστάσεώς της, και όχι η Επιτροπή να αποδείξει το αντίθετο, δεδομένου ότι το θεσμικό αυτό όργανο όφειλε απλώς να εκτιμήσει τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η Χινγι PV, κάτι το οποίο, άλλωστε, έπραξε εν προκειμένω.
- 45 Η Χινγι PV αμφισβητεί το σύνολο των επιχειρημάτων αυτών.
- 46 Κατά πρώτον, η Χινγι PV εκλαμβάνει τα επιχειρήματα της Επιτροπής υπό την έννοια ότι, κατά το θεσμικό αυτό όργανο, η φράση «όσον αφορά την κατασκευή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος», η οποία διαλαμβάνεται στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού, αφορά μόνον το πρώτο μέρος του πρώτου κριτηρίου υπαγωγής στο ΚΟΑ, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, του κανονισμού αυτού. Μια τέτοια ερμηνεία, όμως, δεν είναι συμβατή με το ίδιο το γράμμα του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του εν λόγω κανονισμού, το οποίο αφορά ειδικά το κόστος παραγωγής του ομοειδούς προϊόντος. Επιπλέον, η Επιτροπή παρέλειψε να εξηγήσει τον σκοπό των λοιπών τεσσάρων κριτηρίων για την υπαγωγή στο ΚΟΑ, εάν αυτά δεν καθιστούν δυνατό τον υπολογισμό βάσει του κόστους και των τιμών πωλήσεως στην Κίνα κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας, στην περίπτωση κατά την οποία από το εν λόγω κόστος και τις εν λόγω τιμές πωλήσεως

δύναται να υπολογισθεί η κανονική αξία. Κατά την Χινγι PV, η Επιτροπή προβαίνει σε ερμηνεία των λοιπών αυτών κριτηρίων η οποία δεν έχει σχέση με τον σκοπό του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχεία β' και γ', του ίδιου κανονισμού.

- 47 Κατά δεύτερον, η Χινγι PV θεωρεί, κατ' ουσίαν, ότι το Γενικό Δικαστήριο ορθώς κατά νόμον συσχέτισε την υπό κρίση υπόθεση με εκείνην επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 19ης Ιουλίου 2012, Συμβούλιο κατά Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group (C-337/09 P, EU:C:2012:471). Συγκεκριμένα, σε αμφότερες τις υποθέσεις, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης αρνήθηκαν να εξετάσουν τα αποδεικτικά στοιχεία που είχαν προσκομισθεί προς στήριξη αιτήσεως υπαγωγής στο ΚΟΑ.
- 48 Επιπλέον, όπως και στο πλαίσιο εφαρμογής του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού, η Επιτροπή, στο πλαίσιο της τρίτης περιπτώσεως της συγκεκριμένης διατάξεως, πρέπει πάντοτε να εκτιμά τις επιπτώσεις της στρεβλώσεως ή της απουσίας στρεβλώσεως στις τιμές ή στο κόστος του παραγωγού. Δεν πρέπει να αρκείται σε αφηρημένα και αόριστη εκτίμηση.
- 49 Κατά τρίτον, όσον αφορά τα επιχειρήματα που αφορούν την πρακτική αποτελεσματικότητα του όρου «οικονομική κατάσταση» κατά το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού, η Χινγι PV αντιτείνει ότι, εάν μια μείζων στρέβλωση της οικονομικής καταστάσεως εταιρίας επηρεάζει περισσότερο τις τιμές της από ό,τι το κόστος της, η ερμηνεία του Γενικού Δικαστηρίου δεν καθιστά τον ως άνω όρο άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας.
- 50 Κατά τέταρτον, όσον αφορά το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τέταρτη και πέμπτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού, είναι προφανές, κατά την Χινγι PV, ότι το κρίσιμο γεγονός, στο πλαίσιο της τέταρτης περιπτώσεως της διατάξεως αυτής, μια εταιρία να μην υπόκειται σε διαδικασία πτωχεύσεως νοθεύει το κόστος της και τις τιμές της. Ομοίως, το κρίσιμο γεγονός, στο πλαίσιο της πέμπτης περιπτώσεως της διατάξεως, ενδεχόμενο κέρδος λόγω συναλλαγματικής ισοτιμίας η οποία είναι πιο συμφέρουσα από την αγοραία κατά τον χρόνο αγοράς ή πωλήσεως ξένων νομισμάτων επηρεάζει, αντίστοιχα, το κόστος και τις τιμές της εταιρίας.
- 51 Με τα υπομνήματα απαντήσεως και ανταπαντήσεως που κατέθεσαν στην υπόθεση C-884/19 P η Επιτροπή και η GMB, αντιστοίχως, αντιτάσσουν ότι δεν υφίσταται καμία γενική απαίτηση η οποία να είναι κοινή στα πέντε κριτήρια για την αναγνώριση της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ, τα οποία προβλέπονται στις πέντε περιπτώσεις του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού, και να επιβάλλει την απόδειξη πραγματικής στρεβλώσεως του κόστους παραγωγής.
- 52 Συναφώς, η Επιτροπή επισημαίνει, μεταξύ άλλων, ότι, λαμβανομένου υπόψη του γράμματος του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχεία β' και γ', του βασικού κανονισμού, η απαίτηση ότι για τον οικείο παραγωγό πρέπει να ισχύουν οι συνθήκες οικονομίας της αγοράς, όσον αφορά την κατασκευή και την πώληση του ομοειδούς προϊόντος, ουδόλως παραπέμπει στο κόστος παραγωγής και την απουσία πραγματικής στρεβλώσεως του συγκεκριμένου κόστους. Η Επιτροπή και η GMB θεωρούν, κατ' ουσίαν, ότι, επομένως, η απαίτηση αυτή αφορά απλώς το πλαίσιο εντός του οποίου δραστηριοποιείται ο παραγωγός, ενώ τα πέντε κριτήρια που απαριθμούνται στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού αφορούν διαφορετικές πτυχές του πλαισίου αυτού. Κατά τις αναιρεσεύσεις, η Χινγι PV παραδέχεται, άλλωστε, ότι το τέταρτο και το πέμπτο κριτήριο συνεπάγονται αυτομάτως επίπτωση επί του κόστους. Κατά την Επιτροπή και την GMB, το αυτό πρέπει να ισχύει και για το τρίτο κριτήριο.

- 53 Η Επιτροπή επισημαίνει επιπλέον ότι καμία διαφορετική ερμηνεία δεν μπορεί να συναχθεί από τον σκοπό του άρθρου 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού, ο οποίος συνίσταται στην αποφυγή του ενδεχομένου να λαμβάνονται υπόψη οι τιμές και το κόστος που ισχύουν σε χώρες χωρίς οικονομία της αγοράς, στο μέτρο που οι παράμετροι αυτές δεν αποτελούν τη φυσιολογική συνισταμένη των δυνάμεων της αγοράς. Επομένως, πρόκειται για προκαταρκτική διάταξη, ενώ τα κριτήρια του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του κανονισμού αυτού έχουν ως σκοπό να καθορίσουν αν μια εταιρία που ζητεί την υπαγωγή στο ΚΟΑ υπόκειται αποκλειστικώς στους συνήθεις νόμους της αγοράς. Η προκαταρκτική αυτή φύση θα αλλοιωνόταν εάν, όπως έπραξε το Γενικό Δικαστήριο, το σύνολο των κριτηρίων αυτών έπρεπε να εξαρτάται από την απόδειξη πραγματικής επιπτώσεως στο κόστος παραγωγής για κάθε συγκεκριμένο προϊόν που παράγει και εξαγει η εταιρία για κάθε περίοδο έρευνας.
- 54 Η GMB προσθέτει ότι η πρακτική λήψεως αποφάσεων εκ μέρους της Επιτροπής επιβεβαιώνει τη δυνατότητα απορρίψεως αιτήματος υπαγωγής στο ΚΟΑ βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού λόγω στρεβλώσεων που επηρεάζουν αποκλειστικά την οικονομική κατάσταση της οικείας επιχειρήσεως, παραδείγματος χάριν λόγω της υπάρξεως προτιμησιακού φορολογικού καθεστώτος. Επιπλέον, από τη νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου προκύπτει ότι το άρθρο 2, παράγραφοι 1 έως 6, και το άρθρο 2 παράγραφος 7, του κανονισμού αυτού αποτελούν δύο σύνολα διαφορετικών κανόνων.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

- 55 Με το άρθρο 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού, σε συνέχεια των προβλεπομένων στην αιτιολογική σκέψη 6 του ίδιου κανονισμού, θεσπίζεται ειδικό καθεστώς με τους λεπτομερείς κανόνες για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας σε σχέση με εισαγωγές προελεύσεως χωρών που δεν διαθέτουν οικονομία αγοράς (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 16ης Ιουλίου 2015, Επιτροπή κατά Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, σκέψη 47).
- 56 Επομένως, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, στην περίπτωση εισαγωγών από χώρες χωρίς οικονομία της αγοράς, κατά παρέκκλιση από τους κανόνες του άρθρου 2, παράγραφοι 1 έως 6, του ίδιου κανονισμού, η κανονική αξία καθορίζεται, κατ' αρχήν, με βάση την τιμή ή την κατασκευασμένη αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία της αγοράς, ήτοι με βάση τη μέθοδο της ανάλογης χώρας. Επομένως, σκοπός της ως άνω διατάξεως είναι να διασφαλισθεί ότι δεν θα λαμβάνονται υπόψη οι τιμές και το κόστος όπως διαμορφώνονται σε χώρες οι οποίες δεν έχουν οικονομία της αγοράς, καθόσον οι παράμετροι αυτές δεν αποτελούν στις εν λόγω χώρες τη φυσιολογική συνισταμένη των δυνάμεων της αγοράς [απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2018, Επιτροπή κατά Xinyi PV Products (Anhui) Holdings, C-301/16 P, EU:C:2018:132, σκέψη 64 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 57 Εντούτοις, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού, στην περίπτωση ερευνών αντιντάμπινγκ για εισαγωγές, μεταξύ άλλων, από την Κίνα, η κανονική αξία καθορίζεται με βάση το άρθρο 2, παράγραφοι 1 έως 6, του κανονισμού αυτού, και, επομένως, όχι με βάση τη μέθοδο της ανάλογης χώρας, εφόσον αποδεικνύεται, βάσει δεόντως αιτιολογημένων ισχυρισμών τους οποίους υποβάλλουν ένας ή περισσότεροι παραγωγοί που υπόκεινται στην έρευνα και σύμφωνα με τα κριτήρια και τις διαδικασίες που προβλέπονται στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', ότι ο παραγωγός αυτός ή οι παραγωγοί αυτοί υπόκεινται σε συνθήκες οικονομίας της

- αγοράς όσον αφορά την κατασκευή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος [απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2018, Επιτροπή κατά Xinyi PV Products (Anhui) Holdings, C-301/16 P, EU:C:2018:132, σκέψη 65 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 58 Όπως προκύπτει από τους διαφόρους κανονισμούς από τους οποίους προήλθε το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού, η διάταξη αυτή αποσκοπεί να παράσχει στους δραστηριοποιούμενους υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς παραγωγούς οι οποίοι αναδύθηκαν, μεταξύ άλλων, στην Κίνα τη δυνατότητα να τύχουν της αναγνωρίσεως καθεστώτος που ανταποκρίνεται στην ατομική τους κατάσταση και όχι στη συνολική κατάσταση της χώρας στην οποία είναι εγκατεστημένοι [απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2018, Επιτροπή κατά Xinyi PV Products (Anhui) Holdings, C-301/16 P, EU:C:2018:132, σκέψη 66 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 59 Ως εκ τούτου, το βάρος αποδείξεως το φέρει ο παραγωγός που επιθυμεί να τύχει του πλεονεκτήματος του ΚΟΑ βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού. Προς τούτο, το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτο εδάφιο, προβλέπει ότι η αίτηση που υποβάλλει παραγωγός πρέπει να περιλαμβάνει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία, όπως αυτά διευκρινίζονται στην τελευταία αυτή διάταξη, περί του ότι δραστηριοποιείται υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς. Κατά συνέπεια, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης δεν οφείλουν να αποδείξουν ότι ο παραγωγός δεν πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπονται για να υπαχθεί στο ευνοϊκό αυτό καθεστώς. Αντιθέτως, τα θεσμικά όργανα αυτά οφείλουν να εκτιμούν αν τα στοιχεία που προσκόμισε ο ενδιαφερόμενος παραγωγός αρκούν για να αποδειχθεί ότι πληρούνται τα κριτήρια του ως άνω άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', ώστε να αναγνωρισθεί στον συγκεκριμένο παραγωγό το πλεονέκτημα του ΚΟΑ, στο δε δικαιοδοτικό όργανο της Ένωσης απόκειται να ελέγχει αν η εκτίμηση αυτή ενέχει πρόδηλη πλάνη [πρβλ. αποφάσεις της 2ας Φεβρουαρίου 2012, Brosmann Footwear (HK) κ.λπ. κατά Συμβουλίου, C-249/10 P, EU:C:2012:53, σκέψη 32, και της 28ης Φεβρουαρίου 2018, Επιτροπή κατά Xinyi PV Products (Anhui) Holdings, C-301/16 P, EU:C:2018:132, σκέψη 67 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 60 Δεν αμφισβητείται ότι, εν προκειμένω, η αίτηση της Xinyi PV περί υπαγωγής στο ΚΟΑ απορρίφθηκε με μοναδική αιτιολογία ότι η εταιρία αυτή δεν απέδειξε ότι πληρούσε το τρίτο κριτήριο υπαγωγής στο ΚΟΑ, το οποίο καθορίζεται στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού.
- 61 Βάσει της ως άνω διατάξεως, ο ενδιαφερόμενος παραγωγός πρέπει να προσκομίσει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι το κόστος παραγωγής και η οικονομική κατάστασή του δεν υπόκεινται σε μείζονες στρεβλώσεις προερχόμενες από το παλαιό σύστημα που δεν ακολουθούσε την οικονομία της αγοράς, ιδίως όσον αφορά την απόσβεση στοιχείων του ενεργητικού, άλλες αποσβέσεις, δοσοληψίες αντιπραγματισμού και πληρωμές με συμψηφισμό.
- 62 Από το γράμμα της εν λόγω διατάξεως προκύπτει ότι αυτή ορίζει δύο σωρευτικές προϋποθέσεις, εκ των οποίων η μεν πρώτη συνίσταται στην ύπαρξη μείζονος στρεβλώσεως του κόστους παραγωγής και της οικονομικής καταστάσεως της οικείας επιχειρήσεως, η δε δεύτερη στην προέλευση της στρεβλώσεως αυτής από το παλαιό σύστημα που δεν ακολουθούσε την οικονομία της αγοράς [απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2018, Επιτροπή κατά Xinyi PV Products (Anhui) Holdings, C-301/16 P, EU:C:2018:132, σκέψη 70].
- 63 Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση αφορά μόνον την πρώτη από τις προϋποθέσεις αυτές, δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η Επιτροπή υπέπεσε συναφώς σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

- 64 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 55 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, λαμβανομένου υπόψη του γράμματος του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού, τα κριτήρια του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού αφορούν την κατασκευή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος. Εκτιμώντας ότι η διευκρίνιση αυτή εντάσσεται στο πλαίσιο του άρθρου 2 του συγκεκριμένου κανονισμού, με το οποίο θεσπίζονται οι κανόνες σχετικά με τον υπολογισμό της κανονικής αξίας, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 57 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το σύνολο των κριτηρίων του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του ίδιου κανονισμού «εκφράζουν τη βούληση να επαληθευτεί ότι ο επιχειρηματίας που ζητεί να υπαχθεί σε ΚΟΑ λειτουργεί, όσον αφορά την παραγωγή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος, σύμφωνα με τις αρχές που καθιστούν δυνατό τον υπολογισμό της κανονικής αξίας».
- 65 Εντός αυτού ακριβώς του πλαισίου, το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 58 έως 61 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ερμήνευσε το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού υπό την έννοια ότι, όσον αφορά περιστάσεις ή μέτρα που συνδέονται με την οικονομική κατάσταση της επιχειρήσεως από γενικής απόψεως, η Επιτροπή οφείλει επίσης να εκτιμήσει, με γνώμονα τα στοιχεία που προσκομίσθηκαν κατά τη διοικητική διαδικασία, αν οι περιστάσεις αυτές ή τα μέτρα αυτά όντως προκάλεσαν μείζονα στρέβλωση των παραγόντων οι οποίοι καθορίζουν τα στοιχεία που αφορούν την κατασκευή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος.
- 66 Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, κατ' ουσίαν, στις σκέψεις 66 έως 72 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να στηριχθεί μόνον στο φορολογικό πλεονέκτημα του οποίου ετύγχανε η Xinyi PV και στο γεγονός ότι το πλεονέκτημα αυτό μπορούσε να προσελκύσει επενδυτές στο κεφάλαιο, προκειμένου να αποκλείσει το τρίτο κριτήριο υπαγωγής στο ΚΟΑ. Συναφώς, επισήμανε, στη σκέψη 67 της συγκεκριμένης αποφάσεως, ότι οι αιτιολογίες αυτές αφορούσαν, στην καλύτερη περίπτωση, τη χρηματοοικονομική κατάσταση της επιχειρήσεως από μια όλως αφηρημένη άποψη, χωρίς σχέση με τα στοιχεία που μνημονεύονται ρητώς στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού ή με άλλα στοιχεία σχετικά με την κατασκευή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος, των οποίων η μείζον στρέβλωση που οφείλεται στο επίμαχο πλεονέκτημα θα υπονόμει τη δυνατότητα ορθού υπολογισμού της κανονικής αξίας κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφοι 1 έως 6, του βασικού κανονισμού.
- 67 Από τις υπομνήσεις αυτές προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε, κατ' ουσίαν, το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού υπό την έννοια ότι η ύπαρξη μείζονος στρεβλώσεως της συνολικής οικονομικής καταστάσεως του οικείου παραγωγού μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την εκ μέρους της Επιτροπής απόρριψη αιτήσεως του εν λόγω παραγωγού για την αναγνώριση της ιδιότητας επιχειρήσεως δραστηριοποιουμένης σε ΚΟΑ μόνον εάν η στρέβλωση αυτή επηρεάζει την παραγωγή ή την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος, στοιχείο του οποίου η εκτίμηση απόκειται στην Επιτροπή.
- 68 Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως στην υπόθεση C-884/19 P και με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως στην υπόθεση C-888/19 P, η Επιτροπή και η GMB αμφισβητούν την ερμηνεία αυτή, η οποία, κατά την άποψή τους, ενέχει πλειστάκις πλάνη περί το δίκαιο. Με το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως στη δεύτερη υπόθεση, η GMB προσάπτει επίσης στο Γενικό Δικαστήριο ότι αντέστρεψε εσφαλμένως το βάρος αποδείξεως.
- 69 Ως εκ τούτου, πρέπει να εξετασθούν διαδοχικά τα δύο αυτά επιχειρήματα.

Επί των προβαλλομένων περιπτώσεων πλάνης περί το δίκαιο ως προς την ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού

- 70 Κατά πάγια νομολογία, κατά την ερμηνεία διατάξεως του δικαίου της Ένωσης πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο αυτή εντάσσεται, καθώς και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος (απόφαση της 12ης Σεπτεμβρίου 2019, Επιτροπή κατά Kolachi Raj Industrial, C-709/17 P, EU:C:2019:717, σκέψη 82 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 71 Το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού, με το οποίο διατυπώνεται το τρίτο κριτήριο υπαγωγής στο ΚΟΑ και, ειδικότερα, η προϋπόθεση περί μείζονος στρεβλώσεως του κόστους παραγωγής και της οικονομικής καταστάσεως της οικείας επιχειρήσεως, πρέπει να ερμηνευθεί με γνώμονα την ανωτέρω νομολογία.
- 72 Κατά πρώτον, όσον αφορά τη γραμματική ερμηνεία της προϋποθέσεως αυτής, υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει από το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού και από τη σκέψη 61 της παρούσας αποφάσεως, ο ενδιαφερόμενος παραγωγός πρέπει να προσκομίσει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία δυνάμενα να καταδείξουν ότι «το κόστος παραγωγής και η οικονομική κατάστασ[ή του] [...] δεν πρέπει να υπόκει[ν]ται σε μείζονες στρεβλώσεις».
- 73 Η χρήση του συνδέσμου «και» συνεπάγεται αναμφίβολα ότι στον παραγωγό αυτόν απόκειται να αποδείξει ότι δεν υφίσταται, αφενός, μείζων στρέβλωση του κόστους παραγωγής του και, αφετέρου, μείζων στρέβλωση της οικονομικής καταστάσεώς του. Επομένως, η εν λόγω προϋπόθεση στηρίζεται σε δύο σωρευτικές και διακριτές επιμέρους προϋποθέσεις.
- 74 Το γεγονός αυτό συνεπάγεται ότι η ιδιότητα επιχειρήσεως δραστηριοποιούμενης υπό ΚΟΑ δεν μπορεί να αναγνωρισθεί σε περίπτωση κατά την οποία δεν πληρούνται μία από τις επιμέρους προϋποθέσεις, δηλαδή είτε η σχετική με την απουσία μείζονος στρεβλώσεως, προερχόμενης από το παλαιό σύστημα που δεν ακολουθούσε την οικονομία της αγοράς, όσον αφορά το κόστος παραγωγής του οικείου παραγωγού, είτε η σχετική με την απουσία μείζονος στρεβλώσεως της οικονομικής καταστάσεώς του.
- 75 Εξαρτώντας, όμως, τη δυνατότητα απορρίψεως αιτήσεως αναγνώρισεως της ιδιότητας επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ λόγω της υπάρξεως μείζονος στρεβλώσεως της οικονομικής καταστάσεως του οικείου παραγωγού, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού, από τη διαπίστωση ότι η στρέβλωση αυτή επηρεάζει την κατασκευή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος, η ερμηνεία στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο, όπως εκτέθηκε στις σκέψεις 64 έως 67 της παρούσας αποφάσεως, έχει ως αποτέλεσμα σύγχυση των εν λόγω σωρευτικών και διακριτών επιμέρους προϋποθέσεων και καθιστά άνευ ουδεμίας σημασίας τη μνεία της μείζονος στρεβλώσεως της οικονομικής καταστάσεως του οικείου παραγωγού.
- 76 Το γεγονός ότι στη διάταξη αυτή παρατίθεται κατάλογος παραμέτρων δυνάμενων να προκαλέσουν στρεβλώσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της, «ιδίως ως προς την απαξίωση του ενεργητικού, άλλες αποσβέσεις, δοσοληψίες αντιπραγματισμού και πληρωμές με συμψηφισμό», δεν μπορεί να κλονίσει την ερμηνεία αυτή.

- 77 Πράγματι, πέραν του ότι, όπως ορθώς κατά νόμον επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 59 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η χρήση του επιρρήματος «ιδίως» καταδεικνύει τον αμιγώς ενδεικτικό χαρακτήρα του συγκεκριμένου καταλόγου, στον οποίο δεν μνημονεύεται ρητώς καμία σχέση μεταξύ των παραμέτρων που παρατίθενται σε αυτόν και των παραγόντων που λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας βάσει του άρθρου 2, παράγραφοι 1 έως 6, του βασικού κανονισμού.
- 78 Ως εκ τούτου, λαμβανομένου υπόψη του γράμματός του, το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού δεν περιέχει κανένα στοιχείο που να συνδέει την εκτίμηση περί υπάρξεως μείζονος στρεβλώσεως της οικονομικής καταστάσεως του οικείου παραγωγού με το κόστος του παραγωγής ή με τους παράγοντες που θεωρούνται κρίσιμοι για τον καθορισμό της κανονικής αξίας κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφοι 1 έως 6, του κανονισμού αυτού.
- 79 Αντιθέτως, το γράμμα αυτό υπονοεί ότι το τρίτο κριτήριο υπαγωγής στο ΚΟΑ αφορά την υπό ευρεία έννοια οικονομική κατάσταση του οικείου παραγωγού και δεν συνδέεται κατ' ανάγκην στενά με το κόστος παραγωγής ή με τις τιμές.
- 80 Ως εκ τούτου, όπως υποστηρίζουν κατ' ουσίαν η Επιτροπή και η GMB, η εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου ερμηνεία αντιβαίνει στο σαφές γράμμα του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού.
- 81 Κατά δεύτερον, το πλαίσιο και η εν γένει οικονομία του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού αναιρούν επίσης την εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου ερμηνεία και επιρρωννύουν εκείνη που εκτίθεται στη σκέψη 79 της παρούσας αποφάσεως.
- 82 Πρώτον, όσον αφορά τη στενή σχέση που διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο μεταξύ της διατάξεως αυτής και του άρθρου 2, παράγραφοι 1 έως 6, του βασικού κανονισμού, υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία που μνημονεύεται στις σκέψεις 55 έως 57 της παρούσας αποφάσεως, με το άρθρο 2, παράγραφος 7, του κανονισμού αυτού θεσπίζεται ειδικό καθεστώς, το οποίο παρεκκλίνει από τους γενικούς κανόνες υπολογισμού της κανονικής αξίας που προβλέπονται στο άρθρο 2, παράγραφοι 1 έως 6, του εν λόγω κανονισμού. Το ειδικό αυτό καθεστώς εφαρμόζεται στις εισαγωγές από χώρες χωρίς οικονομία της αγοράς.
- 83 Το εν λόγω ειδικό καθεστώς, όμως, στηρίζεται, κατ' αρχήν, στη μέθοδο της ανάλογης χώρας, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, η οποία εξακολουθεί να εφαρμόζεται εξ ορισμού, βάσει του άρθρου 2 παράγραφος 7, στοιχεία β' και γ', του συγκεκριμένου κανονισμού, και στις έρευνες αντιντάμπινγκ που αφορούν τις εισαγωγές, μεταξύ άλλων, από την Κίνα. Μόνον εφόσον ένας Κινέζος παραγωγός αποδείξει επαρκώς κατά νόμον ότι πληροί και τις πέντε προϋποθέσεις του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού η μέθοδος αυτή δεν τυχάνει εφαρμογής στην περίπτωσή του, η δε Επιτροπή υποχρεούται να υπολογίσει την κανονική αξία, όσον αφορά τον συγκεκριμένο παραγωγό, με βάση τη μέθοδο που προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφοι 1 έως 6, του ίδιου κανονισμού, για εισαγωγές από χώρες με οικονομία της αγοράς [πρβλ. απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2018, Επιτροπή κατά Xinyi PV Products (Anhui) Holdings, C-301/16 P, EU:C:2018:132, σκέψη 80].

- 84 Επομένως, όσον αφορά έρευνα αντνιτάμπινγκ που αφορά εισαγωγές από την Κίνα, η εφαρμογή των γενικών κανόνων του άρθρου 2, παράγραφοι 1 έως 6, του βασικού κανονισμού προϋποθέτει τη συνδρομή του συνόλου των προϋποθέσεων που προβλέπονται στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού αυτού.
- 85 Εξαρτώντας, όμως, στις σκέψεις 57 και 61 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού από ανάλυση, όσον αφορά τον οικείο παραγωγό, προκειμένου να διακριβωθεί αν ο παραγωγός αυτός δραστηριοποιείται σύμφωνα με τις αρχές που καθιστούν δυνατό τον υπολογισμό της κανονικής αξίας ή αν η εφαρμογή των γενικών αυτών κανόνων θα οδηγούσε σε τεχνητά αποτελέσματα, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε σύγχυση μεταξύ των καθεστώτων που προβλέπονται, αντιστοίχως, στο άρθρο 2, παράγραφοι 1 έως 6, και στο άρθρο 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού, και, ως εκ τούτου, δεν έλαβε υπόψη την εν γένει οικονομία των εν λόγω διατάξεων.
- 86 Επιπλέον, αντιθέτως προς ό,τι έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 61 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η ερμηνεία αυτή δεν μπορεί να στηριχθεί ούτε σε αναλογία προς τη σκέψη 82 της αποφάσεως της 19ης Ιουλίου 2012, Συμβούλιο κατά Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group (C-337/09 P, EU:C:2012:471), με την οποία το Δικαστήριο έκρινε, ως προς το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού, με το οποίο διατυπώνεται το πρώτο κριτήριο για την αναγνώριση της ιδιότητας επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ, ότι το ζήτημα αν μια κρατική παρέμβαση στη λήψη των αποφάσεων εκ μέρους του οικείου παραγωγού όσον αφορά τις τιμές, το κόστος και τις εισροές είναι σημαντική ή όχι πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με τον σκοπό της διατάξεως αυτής, ο οποίος συνίσταται στο να διασφαλισθεί ότι η επιχείρηση του παραγωγού λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς και, συγκεκριμένα, ότι το κόστος με το οποίο βαρύνεται και οι τιμές που χρεώνει προκύπτουν από την ελεύθερη δράση των δυνάμεων της αγοράς.
- 87 Το πρώτο κριτήριο, όμως, για την αναγνώριση της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού, αφορά ρητώς τις αποφάσεις του παραγωγού σχετικά με τις τιμές, το κόστος και τις εισροές (πρβλ. απόφαση της 19ης Ιουλίου 2012, Συμβούλιο κατά Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, σκέψη 79), αντιθέτως προς το τρίτο κριτήριο για την αναγνώριση της ως άνω ιδιότητας το οποίο αφορούν οι υπό κρίση υποθέσεις. Εν πάση περιπτώσει, στην απόφαση της 19ης Ιουλίου 2012, Συμβούλιο κατά Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group (C-337/09 P, EU:C:2012:471), το Δικαστήριο δεν διαπίστωσε καμία άμεση σχέση μεταξύ των προϋποθέσεων υπαγωγής στο ΚΟΑ που προβλέπονται στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού και των διατάξεων του άρθρο 2, παράγραφοι 1 έως 6, του κανονισμού αυτού.
- 88 Δεύτερον, όπως επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 54 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, από το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού προκύπτει, βεβαίως, ότι η αναγνώριση της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ εξαρτάται από την απόδειξη, βάσει προσηκόντως τεκμηριωμένων στοιχείων που υποβάλλει ο οικείος παραγωγός και σύμφωνα με τα κριτήρια και τις διαδικασίες του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού, ότι «[ο παραγωγός αυτός υπόκειται] σε συνθήκες οικονομίας της αγοράς όσον αφορά την κατασκευή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος».

- 89 Εντούτοις, αντιθέτως προς ό,τι έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 55 και 57 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, δεν μπορεί να συναχθεί εξ αυτού ότι και τα πέντε κριτήρια του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού αφορούν την κατασκευή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος, σε σημείο που να προκύπτει ότι η τρίτη περίπτωση της διατάξεως αυτής επιτάσσει, όπως υπονοείται στη σκέψη 60 της εν λόγω αποφάσεως, ότι, οσάκις λαμβάνονται μέτρα σχετικά με την οικονομική κατάσταση της επιχειρήσεως από γενικής απόψεως, η Επιτροπή πρέπει να εκτιμά επιπλέον εάν τα μέτρα αυτά έχουν όντως ως αποτέλεσμα μείζονα στρέβλωση έχουσα επίπτωση στην παραγωγή ή την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος.
- 90 Πράγματι, από τη δομή του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού ουδόλως προκύπτει ότι καθένα από τα πέντε κριτήρια που διατυπώνονται στη διάταξη αυτή πρέπει να εκτιμάται ρητώς σε σχέση με τους παράγοντες που επηρεάζουν άμεσα την κατασκευή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος. Επομένως, παρατηρείται ότι, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 67 των προτάσεών του, μεταξύ των κριτηρίων αυτών καταλέγονται, για παράδειγμα, στην τέταρτη και πέμπτη περίπτωση της εν λόγω διατάξεως, κριτήρια σχετικά με την υπαγωγή στην πτωχευτική νομοθεσία ή στη σχετική με την κυριότητα και τον καθορισμό των συναλλαγματικών ισοτιμιών. Τα κριτήρια αυτά, όμως, δεν έχουν, εξ ορισμού, άμεση σχέση με την κατασκευή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος, ακόμη και αν, όπως συμφωνούν κατά τα λοιπά όλοι οι διάδικοι στις υπό κρίση αναιρετικές υποθέσεις, τεκμαίρεται ευλόγως ότι οι παράγοντες αυτοί μπορούν εμμέσως να επηρεάσουν το κόστος ή τις τιμές του οικείου παραγωγού.
- 91 Με ανάλογο τρόπο, όπως επισήμανε κατ' ουσίαν ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 68 των προτάσεών του, το κριτήριο περί υπάρξεως μείζονος στρεβλώσεως της οικονομικής καταστάσεως του οικείου παραγωγού πρέπει, λαμβανομένης υπόψη της γενικής διατυπώσεως και της εν γένει οικονομίας του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού, να θεωρηθεί ότι αφορά, εν ευρεία εννοία, όλα τα μέτρα, ακόμη και γενικής φύσεως, όπως τα προτιμησιακά φορολογικά καθεστώτα, τα οποία συνεπάγονται μείζονα στρέβλωση της οικονομικής καταστάσεως του παραγωγού αυτού. Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο καθόσον καθιστά δυνατό να τεκμαίρεται, σε περίπτωση λήψεως τέτοιων μέτρων, ότι αυτά είναι ικανά να νοθεύσουν το κόστος και τις τιμές του εν λόγω παραγωγού, με την επιφύλαξη της δυνατότητας του οικείου παραγωγού να αποδείξει το αντίθετο.
- 92 Κατά τρίτον, η ερμηνεία αυτή είναι σύμφωνη και με τον σκοπό του ειδικού καθεστώτος το οποίο θεσπίσθηκε με το άρθρο 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού και το οποίο υπενθυμίζεται στις σκέψεις 56 και 58 της παρούσας αποφάσεως.
- 93 Πράγματι, σκοπός της διατάξεως αυτής είναι να διασφαλισθεί ότι δεν λαμβάνονται υπόψη οι τιμές και το κόστος όπως διαμορφώνονται σε χώρες χωρίς οικονομία της αγοράς, στο μέτρο που οι παράμετροι αυτές δεν αποτελούν στις εν λόγω χώρες τη φυσιολογική συνισταμένη των δυνάμεων της αγοράς, τούτο δε, όπως ορθώς επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 69 των προτάσεών του, ανεξαρτήτως του άμεσου ή έμμεσου χαρακτήρα των συνεπειών που έχουν τα μέτρα, τα οποία προκαλούν στρεβλώσεις των παραμέτρων οικονομίας της αγοράς, επί των τιμών και του κόστους του οικείου ομοειδούς προϊόντος.

- 94 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων συνάγεται ότι η εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού ενέχει πλειστάκις πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον αντιβαίνει στο σαφές γράμμα της διατάξεως αυτής και δεν λαμβάνει υπόψη το νομοθετικό πλαίσιο, την εν γένει οικονομία και τον σκοπό της εν λόγω διατάξεως.
- 95 Ως εκ τούτου, πρέπει να γίνει δεκτός ο πρώτος λόγος αναιρέσεως στην υπόθεση C-884/19 P, καθώς και το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως στην υπόθεση C-888/19 P.

Επί της προβαλλόμενης πλάνης περί το δίκαιο όσον αφορά την κατανομή του βάρους αποδείξεως

- 96 Με το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, η GMB προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την κατανομή του βάρους αποδείξεως σχετικά με τη συνδρομή του τρίτου κριτηρίου υπαγωγής στο ΚΟΑ.
- 97 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι, στη σκέψη 60 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, όσον αφορά μέτρα σχετικά με την οικονομική κατάσταση του οικείου παραγωγού από γενικής απόψεως, απόκειται στην Επιτροπή να εκτιμήσει, υπό το πρίσμα των στοιχείων που προσκομίσθηκαν κατά τη διοικητική διαδικασία, αν τα συγκεκριμένα μέτρα όντως προκάλεσαν στρέβλωση της καταστάσεως αυτής σε σχέση με την παραγωγή ή την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος.
- 98 Κατ' αυτόν τον τρόπο, το Γενικό Δικαστήριο επιβάλλει στην Επιτροπή το βάρος να αποδείξει ότι μείζων στρέβλωση της οικονομικής καταστάσεως του οικείου παραγωγού επηρεάζει την παραγωγή ή την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος.
- 99 Κατά τη νομολογία που μνημονεύθηκε στη σκέψη 59 της παρούσας αποφάσεως, όμως, το βάρος αποδείξεως όσον αφορά τη συνδρομή του συνόλου των κριτηρίων του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού το φέρει ο παραγωγός που επιθυμεί να του αναγνωρισθεί η ιδιότητα της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο β', του κανονισμού αυτού. Στην Επιτροπή δεν απόκειται να αποδείξει ότι ο παραγωγός δεν πληροί τις προϋποθέσεις για να του αναγνωρισθεί η ιδιότητα αυτή, αλλά να εκτιμήσει αν τα προσκομισθέντα από τον ενδιαφερόμενο παραγωγό στοιχεία επαρκούν για να αποδείξουν ότι πληρούνται τα κριτήρια του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', προκειμένου να του αναγνωρισθεί η ιδιότητα επιχειρήσεως δραστηριοποιούμενης υπό ΚΟΑ.
- 100 Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένη αντιστροφή του βάρους αποδείξεως, οπότε πρέπει επίσης να γίνει δεκτό το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως στην υπόθεση C-888/19 P.
- 101 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεδομένου ότι οι πρώτοι λόγοι που προβλήθηκαν με τις αιτήσεις αναιρέσεως είναι βάσιμοι, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί, χωρίς να απαιτείται να εξετασθούν οι λοιποί λόγοι που προβλήθηκαν προς στήριξη των υπό κρίση αιτήσεων αναιρέσεως.

Επί της διαφοράς ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου

- 102 Κατά το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Δικαστήριο μπορεί, σε περίπτωση αναιρέσεως της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, να αποφανθεί το ίδιο οριστικώς επί της διαφοράς, εφόσον αυτή είναι ώριμη προς εκδίκαση.
- 103 Εν προκειμένω, προς στήριξη της προσφυγής της, η Χινγί PV προέβαλε τέσσερις λόγους ακυρώσεως οι οποίοι αφορούν, ο πρώτος, παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού, ο δεύτερος, παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο θ', του κανονισμού αυτού, ο τρίτος, παράβαση του άρθρου 2, παράγραφοι 8 και 9, του εν λόγω κανονισμού και, ο τέταρτος, προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας.
- 104 Λαμβανομένου ιδίως υπόψη του ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αποτέλεσε το αντικείμενο κατ' αντιμωλία συζητήσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και του ότι η εξέτασή του δεν απαιτεί τη λήψη κανενός συμπληρωματικού μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας ή τη διεξαγωγή αποδείξεων, το Δικαστήριο κρίνει ότι η προσφυγή είναι ώριμη προς εκδίκαση όσον αφορά τον συγκεκριμένο λόγο και ότι πρέπει να αποφανθεί το ίδιο οριστικώς επ' αυτού (πρβλ. αποφάσεις της 8ης Σεπτεμβρίου 2020, Επιτροπή και Συμβούλιο κατά Carreras Sequeros κ.λπ., C-119/19 P και C-126/19 P, EU:C:2020:676, σκέψη 130, και της 16ης Σεπτεμβρίου 2021, Επιτροπή κατά Βελγίου και Magnetrol International, C-337/19 P, EU:C:2021:741, σκέψη 158).

Επί της παραβάσεως του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού

- 105 Με τον πρώτο αυτόν λόγο ακυρώσεως, η Χινγί PV προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν έλαβε υπόψη το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού.
- 106 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 61 και 62 της παρούσας αποφάσεως, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού, ο ενδιαφερόμενος παραγωγός πρέπει να προσκομίσει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι το κόστος παραγωγής και η οικονομική κατάστασή του δεν υπόκεινται σε μείζονες στρεβλώσεις προερχόμενες από το παλαιό σύστημα που δεν ακολουθούσε την οικονομία της αγοράς. Η διάταξη αυτή επιβάλλει, επομένως, δύο προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται σωρευτικώς, εκ των οποίων η μεν πρώτη συνίσταται στην ύπαρξη μείζονος στρεβλώσεως του κόστους παραγωγής και της οικονομικής καταστάσεως της οικείας επιχειρήσεως, η δε δεύτερη στο ότι η εν λόγω στρέβλωση οφείλεται στο παλαιό σύστημα που δεν ακολουθούσε την οικονομία της αγοράς.
- 107 Με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η Χινγί PV προσάπτει στην Επιτροπή ότι ο επίμαχος κανονισμός ενέχει έλλειψη νομιμότητας, καθόσον το εν λόγω θεσμικό όργανο έκρινε ότι τα φορολογικά πλεονεκτήματα των οποίων είχε τύχει η εν λόγω εταιρία αποτελούσαν στρεβλώσεις οφειλόμενες στο παλαιό σύστημα που δεν ακολουθούσε την οικονομία της αγοράς, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού.
- 108 Εν προκειμένω, με το έγγραφο της 13ης Σεπτεμβρίου 2013, η Επιτροπή έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι το καθεστώς φορολογίας εισοδήματος, στο οποίο εμπίπτουν τα επίμαχα φορολογικά πλεονεκτήματα και το οποίο επιφυλάσσει ευνοϊκή μεταχείριση σε ορισμένες εταιρίες ή σε ορισμένους

οικονομικούς τομείς τους οποίους η Κινεζική Κυβέρνηση θεωρεί στρατηγικής σημασίας, συνεπάγεται ότι το συγκεκριμένο καθεστώς δεν στηρίζεται σε οικονομία της αγοράς, αλλά, σε μεγάλο βαθμό, σε σύστημα διευθυνόμενης από το κράτος οικονομίας.

- 109 Υπενθυμίζεται συναφώς ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιβάλλει στον παραγωγό να αποδείξει επαρκώς κατά νόμον ότι το κόστος παραγωγής και η οικονομική κατάστασή του δεν υπόκεινται σε μείζονες στρεβλώσεις απορρέουσες από οικονομικό σύστημα χωρίς οικονομία της αγοράς, είτε πρόκειται για σύστημα κρατικού εμπορίου είτε για σύστημα ευρισκόμενο ήδη σε στάδιο μεταβάσεως, ως προς ορισμένους τομείς, προς σύστημα οικονομίας της αγοράς [απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2018, Επιτροπή κατά Χινγι PV Products (Anhui) Holdings, C-301/16 P, EU:C:2018:132, σκέψεις 85 και 95].
- 110 Επιπλέον, λαμβανομένου υπόψη του βάρους αποδείξεως που φέρει ο παραγωγός, το γεγονός ότι ορισμένο μέτρο, το οποίο συνίσταται στην παροχή φορολογικών πλεονεκτημάτων για αλλοδαπές επενδύσεις σε τομείς χαρακτηριζόμενους ως στρατηγικής σημασίας, όπως είναι ο τομέας της υψηλής τεχνολογίας, συναρτάται προς διάφορα πενταετή προγράμματα που τίθενται σε εφαρμογή στην Κίνα αρκεί προκειμένου να γίνει κατά τεκμήριο δεκτό ότι το μέτρο αυτό συνιστά στρέβλωση «προερχόμενη από το παλαιό σύστημα που δεν ακολουθούσε την οικονομία της αγοράς», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής. Πράγματι, ακόμη και αν υποθεθεί ότι, στο εξής, τα πενταετή προγράμματα της Κίνας θα παύσουν να προβλέπουν, για όλους τους τομείς της οικονομίας, προκαθορισμένους παραγωγικούς στόχους, αντιθέτως προς ό,τι συνέβαινε όταν η Κίνα ήταν ακόμη χώρα όπου η εμπορική δραστηριότητα ήταν κρατική, δεν παύει να είναι παγκοίως γνωστό ότι τα προγράμματα αυτά εξακολουθούν, ακόμη και μετά τις μεταρρυθμίσεις στο κινεζικό οικονομικό σύστημα, να έχουν θεμελιώδη σημασία για την οργάνωση της συγκεκριμένης οικονομίας, δεδομένου ότι καθορίζουν, για μεγάλο αριθμό τομέων, συγκεκριμένους στόχους που έχουν δεσμευτικό χαρακτήρα για όλα τα επίπεδα διακυβερνήσεως [πρβλ. απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2018, Επιτροπή κατά Χινγι PV Products (Anhui) Holdings, C-301/16 P, EU:C:2018:132, σκέψεις 94 και 95].
- 111 Εν προκειμένω, όμως, δεν αμφισβητείται ότι τα επίμαχα φορολογικά πλεονεκτήματα μπορούν να χαρακτηρισθούν ως συναρτώμενα με διάφορα προγράμματα τα οποία τίθενται σε εφαρμογή στην Κίνα και ότι η χώρα αυτή, παρά τις μεταρρυθμίσεις του οικονομικού προτύπου της, εξακολουθεί, όπως προκύπτει από τη ρύθμιση που προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχεία β' και γ', του βασικού κανονισμού, να θεωρείται, κατ' αρχήν, χώρα χωρίς οικονομία της αγοράς, οπότε το πλαίσιο στο οποίο εντάσσονται τα εν λόγω φορολογικά πλεονεκτήματα διαφέρει ριζικά από το πλαίσιο εντός του οποίου παρόμοια ενδεχομένως μέτρα υλοποιούνται σε χώρες με οικονομία της αγοράς [πρβλ. απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2018, Επιτροπή κατά Χινγι PV Products (Anhui) Holdings, C-301/16 P, EU:C:2018:132, σκέψη 104].
- 112 Ως εκ τούτου, εν προκειμένω, η Επιτροπή δικαίως θεώρησε ότι τα επίμαχα μέτρα, τα οποία συνίστανται σε φορολογικά πλεονεκτήματα για την εφαρμογή πενταετούς προγράμματος, στοιχείο χαρακτηριστικό των οικονομιών που δεν ακολουθούν την οικονομία της αγοράς και θεμελιώδους σημασίας για την οργάνωση της κινεζικής οικονομίας, προέρχονταν από το παλαιό σύστημα που δεν ακολουθούσε την οικονομία της αγοράς.
- 113 Η εκτίμηση αυτή δεν κλονίζεται από τα επιχειρήματα που αντλεί η Χινγι PV από τη σύγκριση των επίμαχων εν προκειμένω φορολογικών πλεονεκτημάτων με την πρακτική της Επιτροπής στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων.

- 114 Πράγματι, όσον αφορά τα κράτη μέλη της Ένωσης, πρέπει να υπομνησθεί ότι τέτοιου είδους φορολογικά πλεονεκτήματα δεν είναι, κατ' αρχήν, συμβατά με την εσωτερική αγορά και, ως εκ τούτου, απαγορεύονται εφόσον δύνανται να χαρακτηρισθούν ως «κρατικές ενισχύσεις», κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, διαπίστωση που προϋποθέτει τη συνδρομή και των τεσσάρων προϋποθέσεων που ορίζει η διάταξη αυτή [πρβλ. απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2018, Επιτροπή κατά Xinyi PV Products (Anhui) Holdings, C-301/16 P, EU:C:2018:132, σκέψη 105].
- 115 Ως εκ τούτου, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει κατ' ανάγκην να απορριφθεί ως αβάσιμο.
- 116 Με το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η Xinyi PV υποστηρίζει ότι, εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών και σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι οι στρεβλώσεις ήταν μείζονος σημασίας σε σχέση με το κόστος παραγωγής και την οικονομική κατάστασή της, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού.
- 117 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, αφενός, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής και, ιδίως, των μέτρων εμπορικής άμυνας, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως λόγω του σύνθετου χαρακτήρα των οικονομικών, πολιτικών και νομικών καταστάσεων που πρέπει να εξετάζουν. Ο δικαιοδοτικός έλεγχος μιας τέτοιας εκτιμήσεως πρέπει επομένως να περιορίζεται στη διακρίβωση του αν τηρήθηκαν οι διαδικαστικοί κανόνες, αν είναι ακριβή τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίχθηκε η αμφισβητούμενη επιλογή και της απουσίας πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως των περιστατικών αυτών ή της απουσίας καταχρήσεως εξουσίας [αποφάσεις της 16ης Φεβρουαρίου 2012, Συμβούλιο και Επιτροπή κατά Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP, C-191/09 P και C-200/09 P, EU:C:2012:78, σκέψη 63, και της 11ης Σεπτεμβρίου 2014, Gem-Year Industrial και Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) κατά Συμβουλίου, C-602/12 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2014:2203, σκέψη 48].
- 118 Αφετέρου, από τις σκέψεις 79, 91 και 92 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι, λαμβανομένων υπόψη του γράμματος, του πλαισίου, της εν γένει οικονομίας και του σκοπού του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού, το κριτήριο περί υπάρξεως μείζονος στρεβλώσεως της οικονομικής καταστάσεως του οικείου παραγωγού νοείται ότι αφορά, εν ευρεία έννοια, όλα τα μέτρα, έστω και γενικού χαρακτήρα, τα οποία συνεπάγονται μείζονα στρέβλωση της οικονομικής καταστάσεως του παραγωγού αυτού.
- 119 Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τα έγγραφα της 22ας Αυγούστου και της 13ης Σεπτεμβρίου 2013, τα οποία μνημονεύονται στις σκέψεις 12, 14 και 15 της παρούσας αποφάσεως, η Επιτροπή στήριξε το συμπέρασμά της ότι η Xinyi PV δεν κατόρθωσε να αποδείξει ότι η οικονομική της κατάσταση δεν υπόκειται σε μείζονες στρεβλώσεις στη διαπίστωση ότι η συγκεκριμένη επιχείρηση απολαύει δύο προτιμησιακών φορολογικών καθεστώτων. Αφενός, στο πλαίσιο του προγράμματος «2 Free 3 Half», οι εταιρίες με αλλοδαπά κεφάλαια μπορούν να τύχουν πλήρους απαλλαγής από τον φόρο (0 %) για δύο έτη και, κατά τα τρία επόμενα έτη, υπαγωγής σε φορολογικό συντελεστή ύψους 12,5 %, αντί του κανονικού φορολογικού συντελεστή ύψους 25 %. Αφετέρου, κατ' εφαρμογήν του φορολογικού καθεστώτος των επιχειρήσεων υψηλής τεχνολογίας, μια εταιρία υπόκειται σε μειωμένο φορολογικό συντελεστή 15 % αντί του κανονικού, ύψους 25 %. Κατά την Επιτροπή, η εφαρμογή των ως άνω φορολογικών καθεστώτων επηρεάζει το ύψος των κερδών προ φόρων που πρέπει να πραγματοποιήσει η επιχείρηση για να προσελκύσει επενδυτές, ο δε συνδυασμός τους έχει ως αποτέλεσμα την

εφαρμογή φορολογικού συντελεστή σημαντικά μειωμένου σε σχέση με τον κανονικό, καθιστώντας δυνατή, μεταξύ άλλων, την προσέλκυση κεφαλαίων με μειωμένη φορολογική επιβάρυνση και, επομένως, έχοντας αντίκτυπο στη συνολική χρηματοοικονομική κατάσταση της εταιρίας.

- 120 Διαπιστώνεται συναφώς, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 84 των προτάσεων του και όπως παρατήρησε η Επιτροπή, ότι το κεφάλαιο συνιστά μία από τις εισροές εταιρίας, οπότε μέτρα που επηρεάζουν το κόστος του μπορούν, εξ ορισμού, να προκαλέσουν μείζονες στρεβλώσεις της οικονομικής καταστάσεως της εταιρίας. Τούτο ισχύει, μεταξύ άλλων, οσάκις ο ενδιαφερόμενος παραγωγός απολαύει προτιμησιακών φορολογικών καθεστώτων.
- 121 Κανένα από τα επιχειρήματα που προέβαλε η Χινυί PV, η οποία έφερε το βάρος αποδείξεως σύμφωνα με τη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 59 της παρούσας αποφάσεως, δεν δύναται να αποδείξει ότι, παρά τα εν λόγω προτιμησιακά φορολογικά καθεστώτα, η οικονομική της κατάσταση δεν υπόκειται σε μείζονες στρεβλώσεις.
- 122 Πρώτον, η Χινυί PV υποστηρίζει ότι τα επίμαχα φορολογικά κίνητρα αντιστοιχούσαν μόνο στο 1,34 % του συνολικού κόστους της παραγωγής και το 1,14 % του κύκλου εργασιών της κατά την περίοδο έρευνας. Ωστόσο, επισημαίνεται ότι η εν λόγω διάδικος εξακολουθεί να αδυνατεί να εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους το κόστος παραγωγής και ο κύκλος εργασιών της αποτελούν το κρίσιμο πλαίσιο αναλύσεως για τον υπολογισμό του αντικτύπου των προτιμησιακών φορολογικών καθεστώτων στην οικονομική της κατάσταση.
- 123 Δεύτερον, η Χινυί PV επισημαίνει ότι τα δύο επίμαχα προτιμησιακά φορολογικά καθεστώτα δεν έχουν μόνιμο χαρακτήρα. Διαπιστώνεται συναφώς ότι, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, από τις δηλώσεις στις οποίες προέβη η Χινυί PV κατά τη διάρκεια της διαδικασίας έρευνας προκύπτει ότι, μολονότι το πρόγραμμα «2 Free 3 Halve» περιορίζεται σε περίοδο πέντε ετών, η δε υπαγωγή στο φορολογικό καθεστώς των επιχειρήσεων υψηλής τεχνολογίας καθορίζεται αρχικώς στα τρία έτη, εντούτοις η υπαγωγή στο τελευταίο αυτό καθεστώς μπορεί να ανανεωθεί κατόπιν αιτήματος του δικαιούχου. Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή ορθώς εκτίμησε, χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, ότι το ευεργέτημα της υπαγωγής σε ένα τουλάχιστον από τα δύο καθεστώτα, συγκεκριμένα δε στο φορολογικό καθεστώς των επιχειρήσεων υψηλής τεχνολογίας, είναι οιονεί μόνιμο.
- 124 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η Χινυί PV δεν κατόρθωσε να αποδείξει ότι οι εκτιμήσεις της Επιτροπής ενέχουν πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
- 125 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως και, ως εκ τούτου, ο λόγος αυτός στο σύνολό του ως αβάσιμος.

Επί των λοιπών λόγων ακυρώσεως

- 126 Αντιθέτως προς ό,τι διαπιστώθηκε όσον αφορά τον πρώτο λόγο ακυρώσεως που προβλήθηκε πρωτοδίκως, η διαφορά δεν είναι ώριμη προς εκδίκαση όσον αφορά τον δεύτερο, τον τρίτο και τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως που προβλήθηκε με την προσφυγή αυτή.
- 127 Πράγματι, το Γενικό Δικαστήριο δεν αποφάνθηκε επί των ως άνω λόγων ούτε στην απόφαση της 16ης Μαρτίου 2016, Χινυί PV Products (Anhui) Holdings κατά Επιτροπής (T-586/14, EU:T:2016:154), ούτε στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, δεδομένου ότι περιορίστηκε, σε καθεμιά από τις αποφάσεις αυτές, να ακυρώσει τον επίμαχο κανονισμό βάσει, αντιστοίχως, του

πρώτου και του δευτέρου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως που προβλήθηκε ενώπιόν του, χωρίς να κρίνει αναγκαίο να αποφανθεί επί των λοιπών λόγων ακυρώσεως. Αφενός, όμως, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων της διαβιβασθείσας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δικογραφίας, προκύπτει ότι οι λόγοι αυτοί δεν αποτέλεσαν αντικείμενο διεξαγωγής αποδείξεων ή διεξοδικών συζητήσεων στο πλαίσιο των διαδικασιών που οδήγησαν στην έκδοση των δύο αυτών αποφάσεων. Αφετέρου, η εξέταση των λόγων αυτών προϋποθέτει σύνθετες εκτιμήσεις επί των πραγματικών περιστατικών, ως προς τις οποίες το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν διαθέτει όλα τα αναγκαία πραγματικά στοιχεία.

- 128 Κατά συνέπεια, η υπόθεση πρέπει να αναπεμφθεί στο Γενικό Δικαστήριο, προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί του δευτέρου, του τρίτου και του τετάρτου λόγου ακυρώσεως που προβλήθηκαν ενώπιόν του με την ασηκηθείσα προσφυγή.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 129 Δεδομένου ότι η υπόθεση αναπέμπεται ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, το Δικαστήριο επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 24ης Σεπτεμβρίου 2019, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings κατά Επιτροπής (T-586/14 RENV, EU:T:2019:668).**
- 2) Αναπέμπει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί του δευτέρου, του τρίτου και του τετάρτου λόγου ακυρώσεως που προβλήθηκαν ενώπιόν του με την ασηκηθείσα προσφυγή.**
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

(υπογραφές)